

2. מרים מוצאת חן בעיני אלוהים

הבשורה על פי לוקס א' 26-55
לוקס : מסע בעקבות חייו של ישוע

מלאך אלוהים מודיע מראש על הולדת ישוע

כמעט שישה חודשים חלפו מאז שהמלאך גבריאל דיבר עם זכריה בבית המקדש. אם אתה או אני היינו מתכננים את הולדת המשיח בעולם, קרוב לוודאי שהיינו מתכננים זאת בצורה אחרת לגמרי. סביר להניח שהמושיע של העולם היה נולד בעיר גדולה שבה היו לו הזדמנויות, שהוא נולד להורים עם עושר ומעמד חברתי גבוהה בקהילה, של המעמד הדתי העליון, אולי נולד לבתו של אחד הכהנים. עם זאת, לאלוהים יש דרך אחרת לעשות דברים. "כי לא מחשבותי מחשבותיכם, ולא דרכיכם דרכי--נאם, יהוה כי-גבהו שמים, מארץ--כן גבהו דרכי מדרכיכם, ומחשבותי ממחשבותיכם" (ישעיהו נ"ה 8-9). לפי התכנית של אלוהים, הוא שלח את המלאך גבריאל לעיירה קטנה וצפונית בגליל בשם נצרת. העיירה הקטנה הזאת לא הייתה ידועה כבעלת חשיבות רבה. למעשה, כעבור שנים אחדות, כאשר נתנאל הוזמן לפגוש את המשיח, אמר לו פיליפוס כי ישוע היה במקור מנצרת, ונתנאל השיב, "מנצרת יכול לבוא משהו טוב"? (יוחנן א' 46).

אלוהים בחר במקום לא משמעותי, אשר היה ידוע כמקום ששום דבר טוב אינו יכול לצאת ממנו. בתכנית שנקבעה מראש על ידי אלוהים, הוא בחר שוב ושוב להזדהות עם העניים, חסרי הזכויות ויכולת הבחירה בעולם הזה. בחוכמתו, הוא בחר בנערה שהייתה קרוב לוודאי בת שלוש עשרה (גיל האירוסין באותה תקופה), נערה שחייה והליכתה נשאו חן בעיניו, ושהייתה מאורסת לנגר צנוע. "הלא בעיני העולם הזה בחר אלהים להיות עשירי אמונה ויורשי המלכות אשר הבטיח לאברהם" (יעקב ב' 5). פעם אחר פעם, אנו רואים שעיני אלוהים מופנות כלפי העניים של העולם הזה.

"בחדש הששי נשלח המלאך גבריאל מאת האלהים לעיר בגליל, אשר שמה נצרת, אל בתולה מארסת לאיש מבית דוד ושמו יוסף, ושם הבתולה מרים. בהפגשו לחדרה אמר המלאך: "שמחי, ברוכת החסד. יהוה עמך". היא נדהמה לשמע הדבר וחשבה בלבה מה טיבה של הברכה הזאת. אמר לה המלאך, "אל תפחד, מרים, כי מצאת חן לפני אלהים. הנה תהרי ותלדי בן, ותקראי שמו ישוע. הוא גדול יהיה וכן-עליון יקרא, ויהוה אלהים יתן לו את פסא דוד אביו; וימלא על בית יעקב לעולם ואין קץ למלכותו" (לוקס א' 26-33).

בספרו "היום שבו המשיח מת", גיים בישופ מדבר על האירוסים של מרים ועל הבתולים: "כאשר שני האבות ושתי האימהות הסכימו, התרחש הקידושין. זהו טקס רשמי וחייב את המשתתפים באותה מידה של טקס החתונה. קידושין היווה את ההסכמה הסופית של נישואים. לאחר שנחתם חוזה על הקידושין, למרות שטקס הנישואים עדיין לא התרחש, החתן לא יכל להיפטר מארוסתו אלא באמצעות גירושים. אם יוסף היה נפטר בין קידושין לנישואים, מרים הייתה אלמנתו באופן חוקי ומשפטי. באותה תקופה, אם גבר אחר היה מקיים איתה יחסים אינטימיים, מרים הייתה נענשת כנואפת."¹ תקופת האירוסין נמשכה כמה חודשים, עד שנה לכל היותר. במהלך אירוסיה, טוהרה של מרים היה נתון לבחינה קפדנית. האם זה לא מעניין שאלוהים בחר דווקא בזמן זה שהיא תיכנס להיריון.

הפעם, המלאך גבריאל מתגלה לאישה בשם מרים, ועדיין לא אומר דבר ליוסף. שלא כמו זכריה, אנו קוראים שמרים לא נדהמה למראה המלאך, כפי שהיא נדהמה מתוכן דבריו. מרים הייתה מוטרדת מאוד מדבריו ותהתה בנוגע לטיבה של הברכה הזאת. הכוונה המילולית של הביטוי היא, שהיא המשיכה להרהר או לחשוב על ברכת המלאך. המלאך אמר לה שאלוהים איתה ושהיא מצאה חן בעיני אלוהים! היא בטח תהתה מדוע המלאך אומר לה את הדברים האלה. לקראת מה המלאך מכין אותה?

זה מעיד על כך שמרים הייתה אישה צעירה בעלת עומק מסוים בחייה, כלומר חלק מהאישיות שלה בחן ושיקף מחשבות ורגשות הקשורים באלוהים. כמו מרים, אלוהים נמצא אתנו אם אנחנו נולדים מחדש על ידי רוח הקודש. במעמד זה קיבלנו חסד. אלו הנקראים להיות הקהילה של אלוהים חיים, נושאים חן וחסד בעיני אלוהים. בתור השגרירים המועדפים ביותר של ישוע, אנחנו צריכים לחפש ולהיות מחושבים כיצד אנחנו

1 גיים בישופ, היום שבו המשיח מת, הודפס על ידי הרפר סן פרנסיסקו, 1957. עמוד 91

משתמשים בזמן, באנרגיה, ובכסף שלנו. הזמן השקט שמושקע בהרהור ובמחשבות על אלוהים אינו זמן מבוזבז.

זה כמעט כאילו גבראל מבקש רשות ממרים בנוגע למה שהיא נבחרה להיות. אלוהים מכבד את הבחירות שלנו בחיים. הוא נותן לנו חופש לבחור, אבל הוא מחפש את אלה אשר מוכנים להקדיש ברצון את חייהם לשרת אותו בענווה. למרים נאמר כי התינוק שהיא נושאת צריך להיקרא ישוע, כלומר יהוה הוא הישועה. היא מאוד אהובה ומבורכת בקרב הנשים להיות זו שנושאת ברחמה את בן האלוהים, אבל במעשה הזה של השירות מעורב מחיר. רבים לא הבינו, ואני חושב שכאשר ישוע גדל, היא נאלצה לשמור בסוד את לידתה הבתולה מאלה שהיו סביבה בשכונה. תחשוב על זה רגע. אחרי שהורדוס הרג את כל הילדים עד גיל שנתיים בבית לחם, היא בוודאי לא הייתה רוצה שמישהו יהיה מודע לכך שהיא גידלה את המשיח, מלך ישראל לעתיד! בזמנים מסוימים, זה בטח היה מבלבל וקשה להבנה. למרים היה הרבה לאצור וגם הרבה על מה להרהר בליבה.

שאלה 1) לפי דעתך, כיצד מרים הרגישה לגבי המסר של המלאך בנוגע להיריונה העל טבעי? מה היה הכי קשה להבנה:

- למצוא חן בעיני אלוהים,
- להיכנס להיריון כבתולה,
- מי הילד שלה יהיה בעתיד, או
- להסביר את ההיריון שלה לאחרים, במיוחד ליוסף ולמשפחתה?

עבור אלה שבחרים לשרת את אלוהים, קיימת לפעמים סטיגמה שמוצמדת לאלו שמשרתים את אלוהי התהילה. למה אני מתכוון שאני אומר סטיגמה? סטיגמה מוגדרת כסימן של חרפה שמגדירה ומפרידה את האדם מסביבתו או מתרבותו החברתית. האמונה האמתית היא אנטי-תרבותית לדרכו של העולם הכבוס הזה על-ידי האויב. לעיתים קרובות, ציות לאלוהים ייצור עמדות שליליות ודעות קדומות בקרב אלה שסביבתו אשר מובילות לאפליה. ישוע עצמו אמר, **עֲבָד אֵינִי גְדוֹל מְאֹד וְנִי. אִם אוֹתִי רָדְפוּ, גַּם אֶתְכֶם יִרְדְּפוּ** (יוחנן ט"ו 20). מרים נאלצה להתמודד עם חוסר-הבנה ואצבע מאשימה, כי איך היא יכולה לומר שהיא בהיריון מבלי לקיים יחסים עם גבר? מי היה מאמין לזה מפיה של נערה בת שלוש-עשרה? האם אתה יכול לתאר לעצמך מה עבר עליה מבחינת ההתמודדות עם האכזבה שהיא בוודאי חוותה כשאמרה להוריה? אמונתה של מרים באלוהים הייתה צריכה להיות חזקה ועמוקה, על מנת שהיא תוכל להתמודד עם החרפה שהיא הייתה חייבת לשאת. שנים רבות לאחר מכן, בזמן שישוע דיבר עם האליטה הדתית של אותה תקופה, הוא הואשם בהיותו ממזר:

אָלָא שְׁפָעַת אֶתָּם רוֹצִים לְהַרְג אוֹתִי, אִישׁ שֶׁדָּבַר אֵלֵיכֶם אֶת הָאֱמֶת אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי אֶצֶל הָאֵב. זֹאת לֹא עֲשָׂה אֲבִירָהְם. אֶתָּם עוֹשִׂים אֶת מַעֲשֵׂי אֲבִיכֶם. "אָמְרוּ לוֹ: "לֹא יִלְדִי זְנוּנִים אֲנַחְנוּ. יֵשׁ לָנוּ אָב אֶחָד -- הָאֱלֹהִים" (יוחנן ח' 41-40).

האם שמת לב לרמיזה שלהם? האם אמרו "אנחנו לא כמוך", "לא נולדנו כתוצאה מקיום יחסי מין מחוץ לנישואין". לא נאמר לנו זאת בכתובים, אך סביר מאוד להניח שמכיוון שישוע היה מטיף ומורה פופולרי, אשר רבים הלכו אחריו, אנשים כמו הפרושים בדקו את הרקע שלו ואת הוריו, והשמועה שהופצה ברחובות נצרת אמרה שמרים ניהלה רומן מחוץ לנישואיה בתקופה שבה הייתה מאורסת ליוסף. מרים נאלצה לסבול את הסטיגמה של לחישות ובושה מאלה שחשבו שהיא חטאה. יוסף בעצמו התקשה להאמין לסיפור שלה. לפי מה שהיה נהוג בזמנים אלו, יוסף יכל לסרב להינשא לה, או "לשלוח אותה בסתר", או אפילו לרגום אותה באבנים, לפי ההלכה היהודית באותה העת. לאחר ביקורו של המלאך גבריאֵל, מרים הלכה לבקר את אלישבע וזכריה, הוריו של יוחנן המטביל. כשחזרה כעבור שלושה חודשים, נודע לה שהיא בהיריון. יוסף עמד לגרש אותה, מכיוון שהרגיש שהוא אינו יכול להתחתן איתה, בידיעה שהוא לא שכב אתה.

"כִּי הָיְתָה הַלְדָּת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ: מֶרְיָם אִמּוֹ הָיְתָה מְאֻרָּסָה לְיוֹסֵף וּבִטָּרָם הִתְאַחֲדוּ נִמְצְאָה הָרָה לְרוֹחַ הַקֹּדֶשׁ. יוֹסֵף בְּעֵלָהּ, שֶׁהָיָה צָדִיק וְלֹא רָצָה לְהַצִּיג אוֹתָהּ לְחִרְפָּה, הִחְלִיט לְשַׁלַּח אוֹתָהּ בְּסִתָּר. בְּעוֹד שֶׁהָיָה מְהֻרָּר בְּזֶה נִרְאָה אֵלָיו מֶלֶאךָ יְהוָה בְּחֹלוֹם וְאָמַר: "יוֹסֵף בֶּן דָּוִד, אֵל תַּחֲשֹׁשׁ לְקַחַת אֵלֶיךָ אֶת מֶרְיָם אֲשֶׁתְּךָ, כִּי אֲשֶׁר הוֹרָה בָּהּ מֵרוּחַ הַקֹּדֶשׁ הוּא" (מתי א' 18-20).

תארו לעצמכם, שהיו אומרים לכם שאתם הולכים ללדת את מלך ישראל, המשיח המיוחל שיישב על כס דוד. היא בטח תהתה, "למה אני?" יתרה מזאת, נאמר לה שהילד הזה יהיה בן האלוהים.

אָמְרָה מֶרְיָם אֶל הַמֶּלֶאךָ: "אֵיךְ יִהְיֶה הַדָּבָר הַזֶּה, הֲרִי אֵינֶנִּי יוֹדַעַת אִישׁ?" הַשִּׁיב הַמֶּלֶאךָ וְאָמַר: "רוּחַ הַקֹּדֶשׁ תָּבוֹא עָלֶיךָ וְגִבּוֹרַת עֲלִיוֹן תַּצֵּל עִלְיָךְ. לָכֵן קְדוֹשׁ יִקְרָא הַיְלֹד, בֶּן-אֱלֹהִים. וְהִנֵּה אֵלֶיךָ שֹׁבֵעַ קְרֹבָתְךָ גַּם

היא הִרְתָּה בֶן בְּזִקְנֶתָהּ, וְזֹאת שֶׁקָּרְאוּ לָהּ עֲקָרָה הָרָה זֶה הַחֲדָשׁ הַשָּׁשִׁי, כִּי לֹא יָפְלָא מֵאֱלֹהִים כָּל דָּבָר." אֲמָרָה מְרִים: "הִנְנִי שֹׁפֶחֶת אֲדֹנִי, יְהִי לִי כְדָבָרְךָ." וְהַמְלֶאךָ הִלָּךְ לוֹ (לוקס א' 34-38).

בתנ"ך, מה שנוצרים גויים מכנים "הברית הישנה", נאמר לנו כי מלך ישראל שיבוא בקרוב יהיה בן האלוהים. כפי שאנו רואים, זה לא רעיון חדש לעם היהודי! יש לנו הצעות חטופות אודות בואו של בן האלוהים בכל כתבי הקודש. לדוגמה;

וְאֲנִי נֹסֶכְתִּי מִלְכִּי עַל-צִיּוֹן הַר-קֹדֶשׁ. אֲסַפְרָה אֶל-חֶק: יְהוָה, אָמַר אֵלַי בְּנִי אַתָּה אֲנִי, הַיּוֹם יִלְדְּתִיךָ. שְׂאֵל מִמֶּנִּי וְאַתָּה גּוֹיִם, נַחֲלֶתְךָ; וְאַחֲזֶתְךָ, אֶפְסִי-אֶרֶץ. תִּרְעַם בְּשֹׁבֵט בְּרָזָל: כָּכִלִי יוֹצֵר תִּנְפָצִים. וְעַתָּה, מְלָכִים הַשְׁכִּילוּ; הַיּוֹסְרוּ שִׁפְטֵי אֶרֶץ. עֲבְדוּ אֶת-יְהוָה בְּיָרָאָה; וְגִילּוֹ בְרָעָדָה. נִשְׁקוּ-בַר, פֶּן-יִאָּנֶף וְתִאָּבְדוּ דָרְךָ כִּי יִבְעַר כָּמַעַט אָפוֹ: אֲשֶׁרִי כָל-חֹסֵי בֹן (תהילים ב' 6-12).

בהמשך התנ"ך, יש קטע במשלי ל' פסוק 4. בהתייחסות לקדוש ישראל, אומרים הכתובים, "מִי עָלָה שָׁמַיִם וַיֵּרֶד, מִי אֶסְף-רוּחַ בְּחִפְזוֹ מִי צָרַר מַיִם בְּשִׁמְלָהּ, מִי הִקִּים כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ: מֶה שָׁמוּ וּמֶה שָׁם בָּנוּ כִּי תִדְעִי" (משלי ל' 4). ה' דיבר בטרם עת שמלך ישראל, זה אשר אלוהים ינסך על ציון, הר קודשו בירושלים, יהיה בנו הנשגב של אלוהים. אשרי אלו המוצאים מקלט בו! האם הוא מהווה את מקום המפלט שלך? אם כן, אתה מבורך!

שאלה 2) תגובתה של מרים לדבריו של המלאך גבריאל הייתה "איך יהיה הדבר הזה, הרי אינני יודעת איש?" כיצד ניתן להשוות את תגובה של מרים לתגובתו של זכריה?

מרים ביקשה לדעת את חלקה בדבר הזה. כעיקרון, היא אמרה, "מה אתה רוצה שאני אעשה?" פסוק 35 מספר לנו כיצד זה היה עתיד להתרחש. "רוח הקדש תבא עליך וְכָח עֲלִיּוֹן יִסָּדֶךָ". המילה יסך הופיעה בתנ"ך ביוניט כדי לתאר את נוכחותו של אלוהים בבית המקדש. זה אותו דבר שקרה לשלושת התלמידים בהשתנות של ישוע כאשר הוא לבש הדר. נאמר לנו כי "הוֹפִיעַ עֵץ וְסִכָּךְ עֲלֵיהֶם, וַיַּחֲד נָפֶל עֲלֵיהֶם בְּהִיוֹתָם בְּתוֹךְ הָעֵץ" (לוקס ט' 34).

עבור מרים, זו בכלל לא הייתה חוויה מינית. הנוכחות של אלוהים צלחה עליה, והבן הנצחי של אלוהים הוכנס לתוך הרחם שלה. זה היה נס יצירתי. אנחנו לא יודעים את העיתוי הספציפי אבל סביר להניח שזה קרה אחרי שהיא אמרה, "יְהִי לִי כְדָבָרְךָ" (לוקס א' 38). השכינה הקדושה של נוכחות אלוהים צלחה עליה, ואיכשהו, היא הייתה מודעת לחיים חדשים בתוכה. האם אתה מודע לכך שישוע חי בתוכך? האם אי פעם ביקשת מהמשיח למלא אותך ולתת לך חיים חדשים? למה אתה מחכה? אתה יכול לקבל את המשיח היום, לא באותה דרך כמו מרים, כמובן. עם זאת, רוח הקודש רוצה למלא אותך בנוכחותו ושעמנואל ישכון בליבך. האם אי פעם אמרת לאלוהים את אותן המילים הנפלאות של כניעה, "אני עבד ה', יהי לי כדברך"?

הבתולה תהרה

פעמיים כתוב בלוקס א' פסוק 27, שהמשיח (ישוע) עתיד להיוולד מבתולה, אבל מרים לא נשארה בתולה, כי היו לה לפחות שישה ילדים אחרי ישוע. אחרי שישוע החל את עבודת השירות, הוא הטיף בעיירה שלו בנצרת, ואנשי המקום אמרו, "הֲרִי זֶה בֶּן־הַנָּגֶר. הֲלֹא שָׁם אָמְנוּ מְרִים וְאֶחָיו יַעֲקֹב וְיוֹסֵף וְשִׁמְעוֹן וְיְהוֹדָה. וְאַחֲיוֹתָיו הֲרִי כֻּלָּן פֶּה אֶתְנוּ. אִם כֵּן מִנֵּין לוֹ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה?" (מתי י"ג 55-56).

מדוע מרים הייתה צריכה לשאת את המשיח בעודה בתולה? למה זה חלק חשוב בסיפור של אלוהים? זו אמת חשובה מאוד שצריך להבין, והיא אמת שנמצאת תחת התקפה היום, אפילו בתוך הנצרות. נס הלידה של הבתולה מוטל בספק. האם אי פעם תהית מדוע? מדוע אמת זו כה חזקה? למה אמת זו מהווה כזה איום לאויב שלנו, השטן? מאות שנים קודם לכן, הנביא ישעיהו ניבא על האחד שיבוא לעולם לשבור את אחיזתו של השטן עלינו. הוא ייוולד מבתולה וייקרא עמנואל, כלומר אלוהים אתנו:

"לִכֵּן יִתֵּן אֲדֹנִי הוּא לָכֶם אוֹת: הִנֵּה הָעֵלְמָה הָרָה וְיִלְדֶת בֶּן וְקָרְאת שְׁמוֹ עֲמָנוּ אֵל" (ישעיהו ז' 14).

כאשר אדם בחר לא לציית לאלוהים, החטא נכנס לעולם והאנושות באופן חוקי הופקדה תחת שליטת השטן. שאול השליח כותב על עיקרון זה של עבדות במכתבו לרומא. הוא כתב, "הָאֵינְכֶם יוֹדְעִים שֶׁכָּאֲשֶׁר אַתֶּם מוֹסְרִים אֶת עַצְמְכֶם כְּעֹבְדִים לְמִישָׁהוּ כְּדִי לָצִיֵת לוֹ, עֹבְדִים אַתֶּם לְמִי שְׁאֵתֶם מִצִּיתִים" (אל הרומים ו' 16).

לשטן הייתה זכות חוקית על כל אדם אשר בא לעולם מכיוון שכולנו צאצאי אדם. בעקבות הציות של אדם לשטן ולשקרים שלו בפעם הראשונה שהאדם חטא, האויב שלנו הפך להיות הבעלים ואנחנו לעבדיו (אל

האפסים ב' 2). ברירת המחדל באופי האנושי שלנו לחטוא קיימת בכל האנושות. אדם וכל צאצאיו הפכו לעבדים לאלה שהם צייתו להם. בגלל הנפילה, לשטן היה כוח של מוות על כולנו, כי כולם חטאו (אל הרומים ג' 23). הדרך היחידה לגאול את האדם (לקנותו בחזרה) הייתה באמצעות תחליף תמים שישלם את העונש - מוות. אלוהים עצמו נכנס לעולם, שילם את מחיר הכופר, ולקח על עצמו את כל החטאים שעבדי השטן ביצעו. דמו של אדם רגיל לא היה יכול לחולל שום שינוי (המילון וובסטר מגדיר את היעילות כ: "כוח לייצר השפעות או תוצאות מיועדות"). זרעו של אדם רגיל לא היה יכול להוליד את ישוע. ישוע נברא על ידי רוח הקודש. הטבע החוטא הועבר דרך זרע של גבר.

המורה והסופר, צ'רלס סווינדול, עוזר לנו להבין את הדילמה של אלוהים אחרי נפילת האדם:

בעיית החטא והרוע יוצרת קושי ייחודי. הפרת חוקי האלוהים - פסיקות המשקפות את אופיו - חייבת לשאת קנס או שהחוקים הם בעצם חסרי משמעות. לכן, פשוט לוותר על העונש של החטא ידרוש מאלוהים להתכחש לאופיו. אבל כדי לעקור את החטא, נדרש להשמיד את החוטא. גבריאלי ושאר המלאכים האחרים כנראה התקשו להבין את מאמציו מרחקי הלכת של אלוהים לגאול את האנושות החוטאת, והם אולי חשבו שתכניתו לא פחות תמוהה. אם האדון היה מסביר מדוע אלוהים חייב להפוך לדמות אדם כדי לגאול את האנושות, אני מניח שהשיחה הייתה מתנהלת בצורה הבאה:

כאשר גבריאלי לא הצליח לפתור את הדילמה הוא שאל, "כיצד תשמיד את החטא ותשמור על האנשים?" אלוהים שמח על ההזדמנות לגלות את הפרט הבא של תכניתו. "אני אספק תחליף - מישוהו שישלם את העונש על החטא בשמם." "אבל מי? מחיתי. איך מישוהו יכול לשלם על חטאיו של אחר אם הוא מת כדי לשלם על החטאים שלו בעצמו?" "שאלה נבונה מאוד," ענה. "אסור שלמחליף יהיה שום חטא משל עצמו." הייתי מבולבל עוד יותר. "אבל אלוהים, התחליף יצטרך להיות אנושי כדי לייצג את האנושות, אבל כל האנושות נגועה ברוע. יתרה מזאת, מחליף זה חייב להיות על-אנושי כדי לכפר על העונש על כל האנשים, למות מוות שלא יססה רק על עונש של חוטא אחד, אלא של כל האנושות! איזה מחליף יכול להתאים לתפקיד כזה?"

לאחר שתיקה קצרה אלוהים אמר, "אלוהים." עמדתי המום. זה לא נראה אפשרי. וגם אם כן, זה לא נראה הוגן. ואכן, זה לא היה. זה היה חסד. כל כך אופייני לו, אבל לגמרי מעבר ליכולת ההבנה שלי. הוא המשיך, "אני אשלח את הבן הנצחי שלי להיות המשיח. הוא יהיה התחליף. המשיח לא יהיה בנו של אב ארצי וחוטא, אלא בני שנולד מבתולה כדי לשמר את קדושתו. המשיח יהיה אדם. המשיח יהיה אלוהים. בהיותו איש האלוהים, הוא ייצג את המין האנושי, אבל לא יהיה בו חטא. יתרה מזאת, אחרי שהוא ימות בשם האנושות כולה, הוא יכבוש את המוות על ידי כך שיקום מן הקבר." לא יכולתי לדבר. השלמות של תכניתו - כה מתוחכמת, כה פשוטה, כה מסובכת - הותירה אותי נדהם עוד יותר מאשר לראות אותו יוצר את היקום במילה אחת בלבד.²

כותב האיגרת אל העברים מסביר כי דרך מותו של ישוע, כוחו של השטן אינו תקף עוד על כל אלה אשר מקבלים את החסד של אלוהים ורחמיו: "וְכִיֵּן שְׁלִילָדִים הָיְתָה שְׁתַּפּוּת שֶׁל בָּשָׂר וְדָם, כְּמוֹ כֵּן גַּם הוּא [המשיח] שֶׁתַּף עֲצָמוֹ בְּבָשָׂר וְדָם כְּדֵי שִׁשְׁבִּית עַל-יְדֵי מוֹתוֹ אֶת זֶה שֶׁבִּידוֹ מִמְּשַׁלֵּת הַמָּוֶת -- הוּא הַשָּׁטָן" (אל העברים ב' 14).

כאשר השטן צלב באופן בלתי חוקי את ישוע, לא הייתה לו שום זכות חוקית לעשות זאת, מכיוון שישוע בעצמו אמר, "לֹא אֶרְבֶּה עוֹד לְדַבֵּר אִתְּכֶם, כִּי שָׁר הָעוֹלָם הַזֶּה הִנֵּה הוּא בָּא וְבִי אֵין לוֹ מְאוּמָה" (יוחנן י"ד 30).

למה ישוע התכוון באמירתו כאשר התייחס לשטן ואמר "ובי אין לו מאומה?"

ישוע לא היה תחת שליטתו כי הוא נולד ללא חטא בחייו ומעולם לא חטא. זו הסיבה שישוע היה צריך להיוולד מבתולה. בדרך זו, לא היה שום זכר של חטא שעבר אליו דרך אדם מסוים. השטן ניסה כמיטב יכולתו לגרום לישוע לחטוא, אך הוא לא הצליח. לפני בית המשפט השמימי, השטן הפך לרועץ באופן חוקי כאשר הוא לקח את ישוע אל הצלב, ואתה הרי יודע שלשום רוצח אין זכויות. כל הזכויות נלקחות ממנו. באמצעות מותו החלופי, ישוע ניצח את השטן באופן מוחלט. במהלך השבוע של פסח לפני צליבתו ישוע אמר, "כָּעַת הַמִּשְׁפָּט שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה; כָּעַת יֵשׁ לָךְ הַחוּצָה שָׁר הָעוֹלָם הַזֶּה" (יוחנן י"ב 31). המשפט התרחש על הצלב. כוחו של השטן, הנסיך של העולם הזה, נשבר. אלוהים יכל לעשות זאת רק על ידי ישוע שנולד כאדם ללא חטא, אשר בא בתור

נציג האדם על ידי לידה בתולה. תשובתה של מרים להודעתו של גבריאל הייתה, **"הִנְנִי שְׁפָחַת אֲדֹנִי, יְהִי לִי כְּדִבְרְךָ" (לוקס א' 38)**. כולי תקווה שאותה רוח של כניעה לאלוהים תשכון בכל אחד מאתנו!

אחרי הביקור של המלאך גבריאל, מרים נזכרה בדברו לגבי קרובת משפחתה, אלישבע, שגם הרתה בן והייתה בחודש השישי להריונה. היא החליטה לעשות את המסע ליהודה, מרחק של בערך 95-130 ק"מ, תלוי היכן התגוררו אלישבע וזכריה. אני תוהה אם היא סיפרה להוריה על הריונה לפני שעזבה. קיימת האפשרות שמטרת הביקור אצל אלישבע הייתה לקבל ייעוץ והכוונה איך לספר להוריה. האם היא סיפרה ליוסף לפני שעזבה? יש כל כך הרבה שאלות והתשובות כה מעטות. אני חושב שסביר לוודאי שמרים סיפרה ליוסף ולהוריה רק כשחזרה לנצרת כעבור שלושה חודשים.

מרים קיבלה אישור מוחלט ומידי ברגע שנכנסה לביתם של אלישבע וזכריה. אלישבע ידעה על ידי רוח הקודש. רוח אלוהים צלחה עליה כאשר מרים נכנסה לבית, וככל הנראה מילאה גם את יוחנן ברוח הקודש באותו בזמן, כי אנו קוראים על יוחנן, **"וַיִּמְלֵא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ מֵרַחֵם אִמּוֹ" (לוקס א' 15)**.

"בַּיָּמִים הָהֵם קָמָה מִרְיָם וּמִהֲרָה לָלֶכֶת אֶל אֶזְרָא הַקֹּהֵן, אֶל אֶחָת מֵעַרְי יְהוּדָה. הִיא נִכְנָסָה לְבֵית זָכְרִיָּה וּבִרְכָה אֶת אֱלִישֶׁבַע. וְהִנֵּה פֶאֶשֶׁר שְׁמָעָה אֱלִישֶׁבַע אֶת בְּרִפְתַּת מִרְיָם, רָקֵד הֵילָד בְּבֶטֶנָה; אֱלִישֶׁבַע נִתְמַלְאָה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְקָרָאָה בְּקוֹל גָּדוֹל: "בְּרוּכָה אַתָּה בִּנְשִׁים וּבְרוּךְ פְּרִי בֶטֶנְךָ. וַיֵּמָאֵן לִי זֹאת, שָׁאֵם אֲדוֹנִי בָּאָה אֵלַי? כִּי הִנֵּה, פֶּאֶשֶׁר קוֹל בְּרִכְתְּךָ בָּא בְּאָזְנִי, רָקֵד הֵילָד מִשְׁמָחָה בְּבֶטְנִי. אֲשֶׁרִי זֶה שְׁהֻמִּינָה כִּי יִתְקַיְּמוּ הַדְּבָרִים אֲשֶׁר נֶאֱמְרוּ לָהּ מֵאֵת אֱלֹהִים" (לוקס א' 39-45).

שימו לב שאלישבע ידעה שמרים עתידה להיות אימו של בן האלוהים, אפילו ברגע שראתה אותה. לא היה זמן למכתב, לא היו טלפונים סלולריים, אבל אלישבע ידעה על ידי הרוח בדיוק מה התוכנית של אלוהים. עמנואל בא! כל מחשבותיה של מרים, ואולי, גם החששות מפני מה שהתרחש בתוכה, יצאו והתבטאו בדברי שבח כלפי אלוהים:

"אֲזָא אֶמְרָה מִרְיָם: "תְּרוֹמָם נִפְשִׁי אֶת אֲדֹנִי וְתִגַּל רוּחִי בְּאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי רָאָה בְּעֵינֵי אִמְתּוֹ. הִנֵּה 'אֲשֶׁרִי' יֵאמְרוּ מַעֲתָה וְלָדוֹר דּוֹרִים. כִּי גְדוֹלוֹת עָשָׂה בִּי שְׁדִי, קָדוֹשׁ שְׁמוֹ וְחֹסֵד יְהוָה מַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יִרְאָיו. עָשָׂה חֵיל בְּזִרְעוֹ וְפָזַר אֶת אֲשֶׁר מְחַשְׁבוֹת גִּבּוֹרָה בְּלִבָּם. שְׁלִיטִים הוֹרִיד מַעַל כְּסֻאוֹתָם וּשְׁפָלִים שָׁם לְמֹרֹם. נִפְשׁוֹת רַעֲבִים מָלֵא טוֹב וְעֹשִׁירִים שִׁלַּח רִיקָם. תִּמְדָּה בְּיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ זָכַר יְהוָה וְחֻמּוֹ - פֶּאֶשֶׁר דִּבֶּר אֶל אֲבוֹתֵינוּ - אֶת אֲבִרְהָם וְאֶת זָרְעוֹ עַד עוֹלָם" (לוקס א' 46-55).

אחד הדברים המדהימים ביותר עבורי הוא רמת הכניעה לרצון אלוהים של מרים. היא לא שאלה על החסרונות של ההחלטה לפני שהיא נכנעה לרצון האל. היא אפילו לא ביקשה זמן לחשוב על זה! היא מיד החליטה להשאיר את כל הפרטים בידיים של אלוהים. פרנסיס פנלון אמר פעם, "תהפוך את הכלל הפשוט הזה כמדריך לחיים שלך: שלא יהיה לך שום רצון חוץ מהרצון של אלוהים." ג'יימס גרהם אמר, "קידום, פרסום, אישיות, פוליטיקה, פופולריות ואפילו שגשוג יש לנו בשפע. אבל יש מחסור של גברים ונשים מועצמים על ידי אלוהים עם אהבה עמוקה למושיע, מחויבות בלתי מותנית אליו, ואדישות מוחלטת לרווחתם". בימים האחרונים בהם אנו חיים, אנחנו כל כך זקוקים לגברים ונשים שנכנעים לחלוטין לרצון אלוהים בדיוק כפי שעשתה מרים. כולי תקווה שהיא תהיה שיעור עבור כולנו.

שאלה 4) המלאך גבריאל אמר "כִּי לֹא יִפְלֵא מֵאֱלֹהִים כָּל דְּבָר" (לוקס א' 37). באיזה תחום בחיים שלך אתה צריך להאמין ששום דבר לא ייפלא מאלוהים? שתף אחד אחד עם השני את הצורך שיש לך, וסיים בתפילה שאלוהים יעבוד בדרכים אל טבעיות בימים האחרונים שבהם אנו חיים.

הנס של לידה בתולה הוא המפתח להבנת התכנית הגדולה של אלוהים כאשר שלח את בנו. הקהילה חייבת לשמור על אמיתות אלה כאבני יסוד יקרות ערך של אמונתנו. זה לא צריך להפתיע אותנו שבימים בהם אנו חיים, האמונה שלנו תעמוד במבחן. הכוונה היא לא רק להליכה האישית שלנו באמונה, אלא גם בחינה של יסודות האמונה שלנו, את דבר אלוהים. האם אתה באמת מאמין שהאלוהים שלנו הוא אלוהי הניסים? האם אתה מאמין שישוע הוא בן האלוהים ונולד מבתולה? אל תרפה מהאמיתות היקרות האלה, כי הם מהווים אבני דרך שישמרו אותך בדרכו של אלוהים.

סיים בתפילה שאלוהים יעבוד בדרכים אל טבעיות בימים האחרונים שבהם אנו חיים.

תפילה: אלוהים, עזור לנו להיות פתוחים ומוכנים כמו מרים. עזור לנו לא להחמיץ את הרגעים שבהם אתה מופיע ומדבר אל ליבנו. אנו מוקירים את האמת של המילה שלך. אנו מבקשים שתתגלה בחוזקה בשמנו, ושנראה את נפלאותיך בימים האחרונים שבהם אנו חיים.

קית' תומאס

דוא"ל: keiththomas7@gmail.com

אתר אינטרנט: www.groupbiblestudy.com